

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztőhely: Irda

Brassó, Kapu-utca 24. szám alatt.

hová a lap szállást résélt illeti közölkények intézősü.

Felolós szerkesztő:

Dr. ZAKARIÁS JÁNOS.

Kézárás vassá nem adászat.

Lapfeladónok:

A Közművelődési irodalmi és művelődési révjárás, Kolozsvár.

Kiadó: Bernstein Márk — Brassói Közművelődési nyoma.

Bémert: nem levelek el nem fogadtatnak.

Előzetési árak:

Helyben házas házas, vagy
előre postán küldve:
Egyes évi ... 7 ft — kr
Negyedévi ... 2 ft — kr
Külföldre negy évi 30 frank.

Egyes szék ára 5 kr, a kapható
a kaphatóval a Károlyi (Károlyi)
szék lottókalkulációjában.

Hirdetéseket felvételnek a kiad-
hatalban

Hirdetések díja:

4 hasabos hirdetésre vagy
annak helyre 6 kr. Nagyobb és
előbbi hirdetésre külön be-
már. Minden egyes hirdetés
vagy más 30 kr.
belvéllyel.

NYITNÉ: közölkény ára 10 kr

Hirdetés és NYITNÉ által
előre fizetendő.

Lévé a szerkesztőhöz.

Tekintetes szerkesztő ur!

Olvasván a „Brassó” idej 73-ik
számának vezércikkét, fogadja szíves
résztvevőt mindenek előtt legész-
tebb közölkényet. Engedje meg,
hogy annak a cikknek kiegészítésül
meg egyet-mást elmondjak.

Tény, hogy én a folyó évi június
hó 27-én Fogarasháza történt áthelyez-
tetésnek alkalmából engedelmel kér-
tem gróf Csáky miniszter ur ó nagy-
méltóságát, hogy tekintettel előre-
haladt koromra és családi körülmé-
nyeimre — nyugdíjaztatásom iránt
folyamodhasam.

Akkor még csak sejtettem, hogy mi
okból helyeztettem át Fogaras
vármegyébe, de ma már tudom biztos
forrásból, hogy ez Maurer Mihály és
ez kir. kamarás főispán ur infor-
máció következtében, és én kihalga-
zások teljes megelőzésével történt —
a kereskedelmi akadémiában fölmerült
incidens miatt.

Tehát én vagyok a bűnbakk, az
áldozat azért, mert egy tanulóitársai
által szószátyár, hűt, kérkedőnek
jelölték fiatal ember az illető tanár
jegyzetéből így ellenőrizetlen pilla-
natban kileste a magyar írásbeli dol-
gozat tételét.

Az úgy az általam megrendelt

vizsgálat alapján teljesen tisztára ho-
zatott: miért kell tehát nekem bün-
hódnom? Vagy igaz volt a vád, vagy
nem igaz. A vizsgálat kiderítette, hogy
nem volt igaz. Ha nem igaz, miért
büntettek engemet, miért akarnak
65 éves koromban erkölcsileg meg-
olni?

Ne szépsétk a dolgot, hogy ez
az áthelyezés nem büntetés. Tizenöt
éve leforgása alatt becsülettel töltöt-
tem be állomásom és 15 év után in-
duljak azonnal — Fogarasba!

Tehát becsületben megöztöl fej-
mezem akaratjék vágni azt, hogy itt
megis történt valami bűnös cseleke-
det részemről, s jó lesz, ha mielőbb
eltakarodom innen.

Ezt nem tehetem.
Én erkölcsi halottként nem aka-
rok élni a tilt, sem Fogarasban,
sem sehol a világban.

Mindenki szemem közé vágatná
új állomásom, hogy miért helyeztek
el engemet Brassó vármegyéből Fo-
garas vármegyébe. — Igen helyesen
jegyezte meg a teks. szerkesztő ur,
hogy az lealászás a tanfelügyelői te-
lenteknél és igazgatásatlanság egy
ember ellen, ki 15 év alatt magya-
rok, zsekket és románok bizalmát
megnyerte.

Nekem az élet nem kell becsü-
let nélkül sem Brassóban, sem Foga-

rasban. Én teljesen ártatlan vagyok
ama piszkos csapások ellen, s épen
azért, mert tudom, hogy ártatlan va-
gyok, — hogy hivatali eskümet meg
nem szegtem sem ezen, sem más
esetben: iróztatón fáj a méltatlan
eljárás.

Nem akarom restituáltani ma-
gamat állásomban, de igen is akarom,
hogy mint becsületet ember végez-
zem be itt a város kebelében nyu-
galomra vágó öreg napjaimat.

Nem lehet ott nyugodtan szol-
gálni, a hol ilyen után akarják az
embert erkölcsileg megolni.

Itt nincs más választás, mint a
lemondás.

Csöndes elvonultságban fogom
tölteni hátralévő, már úgy is kevés
napjaimat. Örövendei fogok, ha virá-
gozni látandom az általam annyí ón-
feladással együtt brassói és Brassó
vármegyei közművelődési magyar in-
téményeket.

Brassó, 1893. július 3-án.

Tisztelője:

Kóds Ferenc,

kir. tanácsos, tanfelügyelő.

Politikai hírek.

Uj valóságos belső titkos
tanácsosok, Bathányi Lajos gróf
fiumei és magyar-horvát tengerpari
kormányzó, valamint Vaj Béla báró bor-

sodvármegyei főispánnak — mint értesü-
lünk — a király és belső titkos tanácsosi
méltóságot adományozta.

A főrendiház reformja. Liptó-
Szent-Miklósról sürgönyök, hogy a város
tagpap tartott közgyűlést Debreczen vá-
rosának a főrendiház reformja ügyében
megirt átiratát tárgyalta, melyet egyha-
nyulag helyeselt.

Belgrádból írják a „Pester C.“-
nek: „A káptalan, tekintettel az idő-
rövidésre, a kereskedelmi szerződés és az
állategészségügyi egyezmény Szerbia és
Ausztria-Magyarország közt másodszor
olvasásban márvá vált nélkül megszavazta.
Június 30-án kiscserélt a hitelintésti irat-
okat és július 1-én kiscserélt és aka-
dály nélkül életbe lépett a két szomszéd-
os állam közt az új gazdasági viszony.
Itt igen sajnálják, hogy nem lehetett egy-
üttel Németországgal is eredményre jutni
ez irányban; Dokics miniszterelnök ugyan-
is, teljes egyetértésben ifjú királlyal, hogy
súlyt fektet arra, hogy Szerbia egész po-
litikája a hármass szövetségre támaszkod-
jék. És — a mi különösen meggyez-
ző — kitünt, hogy a nagy többség osz-
totzik Dokics névletében. Annál csodálto-
sabb, hogy a haladópart egykori vezére
most a fellelteni liberálisokká, a szomszéd
máta hatalom esküdt ellenségeivel ko-
ketíroz.

TÁRCZA.

Az ördög.

Talpra dőre ember Csáky Péter úr gar-
da: Hát órák szent meg, meg tagadja,
S mégis szerencsésen. Van két nagy csapás:
Csinos feleség, meg jó rossz szokás.

A csinos feleség magában is nagy baj,
Péter úr is nála egy sokkal nagyobbai:
Az ördög fölött őt iszonyatoképen,
A miert sok tréfa esett meg szegényén.

Egy ily történetet, nem is nagyon régen,
A magyar nyelvű meséit volt el nekem,
S a mi nem szét a filmben sorolt,
Magyar nyelvű mesék minden el a dolgot.

Nem hát, nem régebb, — épp a tavaly nyáron,
Mikor a garda a mezők kál helyigyal,
Hát ott fülcsenget a nagy társak,
Hogy Péter házában kistétek járnak.

Mert ő maga szentül elhív a dolgot,
Suttog, száj ajkát ő is gyakran hallott,
S ifjú feleség haláláról, sárga,
Hogy megbolcsánál, fényes bizonygató.

Negyon tört fejt hát egy társaság,
Hogy az ördögrel most jött meg csinosjón,
Míglen jött egy vités gondolat neki,
S elhatározta, hogy ő bizony — meglesi.

Megcsinálta aztán okosan a dolgot,
Szekített so szelót, érteke a moját,

Még a feleség az se tudott róla,
Csúpan egyedül egy hűdges vő szolga.

Mikor aztán sznap este left szelót left,
Maga mellé ment az öreg családost,
S lopta megöztöl a tornász szegletben,
Hogy az ördögöt majd megöztöl az két ketten.

Mert hát Péter garda férfi voltam a bitor,
Nem ijedtem meg a saját árnyékától,
S siveztől is még egy kevés csak van:
Ho-kegyen meg lós és józsona a kulacsban.

A mig előkerült lassankint az étel,
Tartotta gardját a csodá boldogodni;
Reggét csodás dolgot, rémséges meséket,
Mitől annak haja mind az égé nézett.

Mert hát ísen tudja, már aval úgy van,
Hogy a mit leginkább földeni akarunk,
S a mielő borsáda lelőnk visszaröten,
Arról beszélgünk a legutolsóban.

A mi két viténny így eszerkent épen,
Mig fölkiált egyik a csokora késsél:
Arra mind a kató gyorsan nék készült,
S mind felalánk azt a nagy halat vitél.

Meggyekent lá Péter: Elő a kulacsos!
Most jöjön az ördög, a mélt, a buncos!
Nem felek most itt, de még várni se!
S szelót bátran a szolgának, hogy töltse.

Es hogy éjszakra gyíjónak bátorogot,
A csodá a gardjá hatalmas tor vagot,
S mikor a kulacsos lenekere érek,
Egyiknek sem kellett többet a kísértet.

Almos lett Péter is, megvonta a dogot,
Darabig még állalt, fél s alá bódgott,
Aztán lecsúsz az ördögöt a pimaszt,
S lefektét, mint ő az ördögnek sem várszt.

Paig régi dolgot, minden ember tudja,
Hogy ki lett gomorai feztük nyugalomra,
Annak aztán ifjú kincs álma lézen,
Vadmisztét lá, akár tükörbe so úlézen.

Isgelt-megszelt Péter a kemény fa-tyon,
Borcsát szemeti tarka-barka álom,
Majdnem gíjtájtár rangszótót torgot,
Mig szeméi kinyitván, láított szörnyű dolgot.

Ellőre az ördög szegte a fejébe,
Hogy a mit szelőkint az öreg családost,
Az már nem a padon, és a földön állsz,
S hortogása mint egy tűzszalmal hallsz.

Szédült kezd előt, csodálkozni husszan,
Látja, hogy fejtőlnek az meg meg so mecsan,
Csak megindul szegén a lépa, szék után,
Förögnek körülre tarka karkácsa.

És a mint személt a besoroknyáthozot,
Hatalmú valaki ráta nyugot vitél,
Arra ő lepotyott, feje nagyot koppant,
S talpra ugrik aztán kihozandolant.

Lám, a szentföldet! — szájait fel magába, —
Nem jó avatolni az ördög dolgaiba,
Hó, öreg ébrerd meg, állj már te is talpra,
Éleg ebből ennyi, rugn meg a szarka.

De halj! Mig személtől kitérték az álmat,
A lakozókaból poklot kaj támadt;

Fu, zörög valami, ablak összeroppant,
No, ez már az ördög, gondolok magukban.

S mert ily állapotban megjénede bárki,
A mi két hűstök is nagyon kedvett fát,
S mindkétük, bár előbb nagy volt bátorság,
Most már retentelen jámbor képté vága.

Kivált Péter garda szelőkint keményen,
Hogy hát ő csodá személték sem megyen,
Tan hogy az a drákú mély megbolcsán,
Hisz ha megölték is, elvárnékot rögtön.

Végre fohászokba és keresztet vetve,
A csodá labortól az ajkát belkítta,
Péter garda hátul odalopott felé,
S nyugot bámult azon, mi ott bent történtek.

Öt paig ezaltal ablakban, szörvény,
Megöztölte az ördög egy hosszú képbén;
Péter garda láta és csak azt csodálta,
Hogy mint jár az ördög markanyos eszímába.

De mielőtt még egy imádságot mondna,
Megjelent a legt a kísértet is nyomba;
Néztek, ott guggol, reszketek a fehéren,
Megisméri Péter: — „Vaj, a feleségem!”

Es eszle Péter kállok szelőkint left föl,
Mint nem föl mint csodá a kísértetelől,
Husom az ő kedves előbárdóját,
Jobban tart ám, mint az ördögöt magától.

Brasó, 1893. évi, július 16-án.
184 8—2 *A városi tanács.*

Zsvári Központi Egyetemi Könyvtár

© Fundatia pentru Scoală - BCU Cluj-Napoca.

SIMAY TESTVÉREK
 Aláíratott tudatják, hogy az eddigi üzlethelyiség átépítése véget
 ért. **Divat-Szövet Raktárukat** ideiglenesen
Buzasor 5. sz. a. helyiségbe
 helyezték át.
 295 (6-6) **BEKÖZÖK**

Posta csekk- számla 505 sz.	„ALBINA“ takaré- és hitelintézet	Giro-számla a-m. banknál
--	--	-----------------------------

BRASSÓI FŐKTELEPE

takaré-betéteket $4\frac{1}{2}\%$ -kal kamatoz, és önmaga
 fizeti a kamatadót,

váltókat $5\frac{1}{2}\%$ -tól kezdve leszámítol,

jelzálogra fől értékig 6% -os kölcsönöket ad,
 értékpapírokra és pénzértékekre az árfolyamnak 85% -ig,
 nemes érczre és árukra $\frac{1}{2}-\frac{3}{4}$ értékig kölcsönöket ad
 $5\frac{1}{2}\%$ -tól kezdve,

vesz és elad Budapesten, Bécsben és Bukaresten jegyzett érték
 papírokat, váltókat és deviseket a napi árfolyamban,
 legutjányokban eszközöl fizetéseket és incassokat, ellát
 eszközöl utalványokat az összes bel- és külföldi ke-
 reskedelmi piacokon,

bevált személyeket levonás nélkül és leszámítol olyanokat
 lejáratt előtt és vesz romban értékpapírokkal járó személyeket a
 legmagas árára,

elvállal mindenféle bankszerű transzaktióknak
 bizományvesztelését,

beherbeadja a m. kir. államasváltások brassói pályaudvarán közvetlen kö-
 zvetlenül azzal két évig tartó időszakra Vassut-utca 45. sz. a
 levő rakár-heyeit, rakatárát és tőreit, végül

biztosítja az EQUITABLE new-yorki értéktőzsdét társulat képviselő-
 tében, az ezen társulatnak rendkívül jutányos föltételei mellett
 mindenféle kombinációkban az ember életét.

☞ irodai helyiség: Brassó, Főter, Kádársor 22. I-ső emelet. ☞

Hivatalos órák: 7 $\frac{1}{2}$ —3 $\frac{1}{2}$ óráig, pénztári órák 8—11 ig.